

Pilot Václav z Kročehlav

Gladly S.W.

Starou bundu železnic, kalhoty pak dál už nic
Boty snad ještě od Bati, s taškou co našel u trati
Sám a trochu nedbalej, vousatej a ospalej
V očích stesk a smutnej krok, jak utíkal mu další rok

Jen Bůh ví, kde měl rodinu, tak denně v stejnou hodinu
Chodil kousek kolem nás, vzpomínkám svým napospas
No takhle každej ho tu znal, když do výčepu pospíchal
Kde měl svojí malou skrýš, tam jsem ho jednou poznal blíž

Tenkrát chtěl si povídat, proč takovej je možná snad
Prej za války se schoval, národ ho potřeboval
Pravdou však byl jinej cíl, místo Moskvy na Londýn
Utíkal a pár let znal, jen tmavomodrej svět

Stejně pořád vzpomínal na zemi, kterou miloval
Na mámu a na vlajku, na holky v létě u hájku
Když v noci letěl s perutí, bez váhání, bez hnutí
Viděl svý kluky umírat i jiný, co měl tolik rád

Pak na malý čas krátký, chtěl domů chvilku zpátky
Tam z hrdiny se rebel stal a jinam zase cestoval
Do pevnosti na řekou, s budoucností dalekou
A než ho v srpnu pustili, v Praze už tanky jezdily

Stejně pořád vzpomínal ...

Jednou v klidu dopil, seděl tiše ... nehnutě
Prej, že ho k sobě volaj z tý jeho perutě
Zaplatil a zmizel, šel se zase schovat
Nechtěl žádnou slávu ... jen slušně poděkovat